

La galleda lliure

La Berta, la Fina i l'Albert estan jugant al sorral. Estan construint un circuit de canals d'aigua. La Berta té una galleda amb la qual va fent com petits monticles, però ara vol fer un altre canal i no té cap pala. Deixa la galleda buida d'aigua al sorral i se'n va a buscar una altra pala a l'armariet de les pales. Mentrestant arriba l'Ignasi, veu una galleda disponible al sorral, i l'agafa per fer-se un petit castell.

Quan la Berta torna al sorral, no troba la galleda que estava fent servir, i veu que la té l'Ignasi. Se'n va cap a ell i li demana que li torni, però l'Ignasi diu que ell se l'ha trobat al sorral.

La cadira lliure

La Sònia, la Carla i l'Oliver estan asseguts mirant un partit de ping-pong entre dos nens del grup. Hi ha tan sols tres cadires. La Carla s'aixeca per anar a buscar el seu entrepà a la motxilla. Mentrestant, arriba l'Andreu, veu que hi ha una cadira lliure, i s'hi asseu.

Quan torna la Carla, li demana a l'Andre que s'aixequi de la seva cadira, però aquest li contesta que la cadira estava lliure, que no hi havia ningú, i per això ell s'hi ha assegut.

El matalàs

La Noah agafa un matalàs i s'inventa un joc. Va corrents cap al matalàs i salta des de fora, per caure el més lluny possible dins del matalàs. Aleshores arriben tres nens, la Joana, el Pau i l'Alex. Tots tres demanen permís per jugar al joc de la Noah. Aquesta els explica en què consisteix el joc i els dona permís per jugar-hi. Quan ja han saltat dos cops cadascun, quan li toca el torn de nou a la Noah, salta i es queda asseguda al mig del matalàs. Aleshores, els altres nens li demanen que surti del mig per poder saltar i ella els contesta que no vol, que ara han de saltar per sobre d'ella. Els altres nens no volen jugar així i li demanen que s'aparti, però ella contesta que aquest és el seu joc i que s'ha de jugar com ella diu.

El llit elàstic

Sona la campana d'inici del descans. Els nens i nenes surten a l'esplanada. Per una banda, la Paula i el Carlo volen saltar al llit elàstic. Per altra banda, l'Esther i el Paco també volen saltar junts. Tots quatre van corrents al llit elàstic, però no es posen d'acord en qui ha arribat abans. La Paula i el Carlo diuen que ells han arribat abans, i l'Esther i el Paco diuen que han estat ells els que han arribat abans.

El joc de final del matí

Queden deu minuts per acabar la rotllana de tancament. L'educadora proposa fer un joc col·lectiu per acabar el matí i pregunta als nens i nenes quin joc volen fer. La Rouda, la Sara i el Manel volen jugar al *llop*. La Rita, el Pere i el Samuel volen jugar al *telèfon*. No es posen d'acord en el joc, cadascun vol que es faci el joc que han triat i no volen jugar al joc triat per l'altre grup.

A la biblioteca

La Lidia, el Joan i l'Eric estan fent un projecte junts a la biblioteca i necessiten parlar entre ells per posar-se d'acord. La Lucia està llegint al banc de la biblioteca i necessita silenci per poder-se concentrar.

Quan la Lucia no pot més, s'aixeca i demana a la Lídia, el Joan i l'Eric que estiguin en silenci o parlin fluixet, i aquests li contesten que necessiten parlar entre ells i que ja ho estan fent fluixet.

LA COMUNICACIÓ QUE UNEIX / QUE SEPARA

	QUÈ UNEIX	QUÈ SEPARA	
	Escoltar i respectar el torn de paraula.	Interrompre, fer burla, no donar importància al tema, no deixar que l'altre parli o negar tot el que diu. <i>PERÒ QUÈ DIUS?</i> <i>APA, QUINA BESTIESA!</i> <i>I UN COGOMBRE!</i>	
	Descriure el què ha passat, com ho he viscut , com m'he sentit, o el què m'ha molestat. <i>PER MI, HA PASSAT AIXÒ:</i> <i>A MI M'HA MOLESTAT QUE...</i>	Jutjar a l'altre, insultar-lo, desvaloritzar-lo, opinar sobre l'altre. <i>TU ETS UN/A...</i> <i>SEMPRE/MAI.... TOTHOM....</i>	
	Expressar el què jo necessito i el que demano. <i>JO NECESSITO...</i> <i>JO VULL QUE (NO) FACIS...</i> <i>A MI NO M'AGRADA QUE...</i> <i>ET DEMANO QUE ...</i>	Parlar de l'altre, dir-li a l'altre el què pensa, voler ensenyar a l'altre, manar a l'altre <i>TU ET PENSES QUE ...?</i> <i>A TU T'AGRADARIA QUE...?</i> <i>TU EL QUÈ HAS DE FER ÉS...</i>	
	Proposar alguna manera de resoldre la situació que tingui en compte les normes, les necessitats, les voluntats... <i>PODEM FER AIXÒ... ET SEMBLA?</i> <i>I SI FEM...</i>	Mantenir-se en la pròpia versió i rebutjar tota proposta de solució que no sigui la pròpia <i>NO VULL, HAS DE FER-HO COM JO VULL.</i>	

ASSERTIVITAT: Expressar com jo ho he viscut i el què necessito, desitjo o demano, sense insultar ni menysprear l'altre.

EMPATIA: Escoltar l'altre i posar-me en el seu lloc, sentint el que pot sentir, i intentant comprendre com ho ha viscut.

FLEXIBILITAT: Ser capaç de modificar la pròpia opinió o voluntat per trobar una solució.

RESPECTE: Escoltar i tractar l'altre com a una persona vàlida que té els mateixos drets i deures que jo mateix.

CONTENCIÓ: Aguantar-se les ganes de fer actes no respectuosos, treure la força pròpia per tenir paciència.

AMABILITAT: Expressar-se i tractar l'altre amb cordialitat i estima, encara que no estiguem d'acord en el què ha passat.

DINÀMICA DE LA SESSIÓ SOBRE CONFLICTES PER A BÀLECS

1. REPRESENTACIÓ CAS 1 PER PART DELS ACOMPANYANTS

Es representa un cas de conflicte davant dels nens/es.

2. ES PRESENTA LA FITXA 'COMUNICACIÓ QUE UNEIX/SEPARA'

Es presenta el contingut de la fitxa a dues pissarres:

Pissarra 1: Quadre comunicació que uneix / Comunicació que separa

Pissarra 2: Qualitats que uneixen: Assertivitat, respecte...

3. ES REPRESENTA DE NOU EL CAS 1 PER PART DELS ACOMPANYANTS

Abans de fer-ho, es dona la instrucció als nens/es que han de descobrir les característiques de la comunicació que uneix i que separa.

Els acompanyants representen la situació en stop-motion. Després de cada diàleg, fan una pausa, per tal que els nens/es diguin si la intervenció uneix o separa.

4. ES REPRESENTA DE NOU EL CAS, PERÒ AMB UNA COMUNICACIÓ QUE UNEIX

Es tracta de que tinguin un exemple d'una resolució de conflicte a través d'una comunicació que uneix.

En acabar, es pot demanar que diguin donin exemples d'intervencions que han unit.

5. ELS NENS ES DIVIDEIXEN EN GRUPETS I PREPAREN, PER SEPARAT, LA REPRESENTACIÓ D'UN CAS.

Han de preparar una representació amb exemples de comunicació que separa, i una representació amb exemples de comunicació que uneix.

6. PER TURNS, CADA GRUPET REPRESENTA EL SEU CAS

La resta de nens/es han de descobrir exemples de comunicació que separa i uneix.

7. TAMBÉ ES POT ACOLLIR EL DIÀLEG SOBRE ALGUNA SITUACIÓ REAL QUE ELS RECORDIN ELS CASOS DE CONFLICTES.